

A Cour de cassation (Franciaország) által 2008. június 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Google France kontra Viaticum, Luteciel

(C-237/08. sz. ügy)

(2008/C 209/40)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation (chambre commerciale, financière et économique) (Franciaország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Google France

Alperesek: Viaticum, Luteciel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját, hogy az ellenszolgáltatás fejében reklámszolgáltatást nyújtó szolgáltató, amely bejelentett védjegyekkel azonos vagy azokhoz hasonló kulcsszavakat bocsát a hirdetőik rendelkezésére, és reklámszerződés alapján e kulcsszavak felhasználásával olyan promóciós linkek létrehozását és kiemelt helyen történő megjelenítését szervezi, amelyek a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló árukat kínáló webhelyekre vezetnek, olyan módon használja e védjegyeket, amellyel szemben a védjegyjogosult felléphet?
- 2) Feltételezve, hogy az ilyen használat nem minősül olyanak, amellyel szemben a védjegyjogosult az irányelv vagy a [közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi] rendelet⁽²⁾ értelmében felléphet, az ellenszolgáltatás fejében reklámszolgáltatást nyújtó szolgáltató a 2000. június 8-i 2000/31 irányelv⁽³⁾ 14. cikke értelmében az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatást nyújtó szolgáltatónak minősül-e, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információk tárolásából áll, és ily módon a felelősége nem állapítható meg, amíg a védjegyjogosult nem

tájékoztatta a megjelölésnek a hirdető általi jogosulatlan használatáról?

⁽¹⁾ HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.

⁽²⁾ HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

⁽³⁾ A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.).

A Cour de cassation (Franciaország) által 2008. június 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Google France kontra CNRRH, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, az „UNICIS” franchise-vevő Tiger

(C-238/08. sz. ügy)

(2008/C 209/41)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation (chambre commerciale, financière et économique) (Franciaország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Google France

Alperesek: CNRRH, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, az „UNICIS” franchise-vevő Tiger

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A felhasználó által az olyan kulcsszónak az interneten ellenszolgáltatás fejében történő reklámszolgáltatásra vonatkozó szerződés útján történő lefoglalása, amely az e szóra vonatkozó keresés esetén olyan linket jelenít meg, amely az e felhasználó által üzemeltetett, árukat és szolgáltatásokat kínáló webhelyre vezet, és amely harmadik személy javára lajstromozott védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést alkalmaz a védjegyjogosult engedélye nélkül a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk vagy szolgáltatások megjelölésére, sérti-e önmagában a védjegyjogosultnak az 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikke szerinti kizárólagos jogait?

- 2) Úgy kell-e értelmezni a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját, hogy az ellenszolgáltatás fejében reklámszolgáltatást nyújtó szolgáltató, amely bejelentett védjegyekkel azonos vagy azokhoz hasonló kulcsszavakat bocsát a hirdető rendelkezésére, és reklámszerződés alapján e kulcsszavak felhasználásával olyan promóciós linkek létrehozását és kiemelt helyen történő megjelenítését szervezi, amelyek a védjegy lajstromában szereplő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló árukat kínáló webhelyekre vezetnek, olyan módon használja e védjegyeket, amellyel szemben a védjegyjogosult felléphet?
- 3) Feltételezve, hogy az ilyen használat nem minősül olyanoknak, amellyel szemben a védjegyjogosult az irányelv vagy a [közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi] rendelet ⁽²⁾ értelmében felléphet, az ellenszolgáltatás fejében reklámszolgáltatást nyújtó szolgáltató a 2000. június 8-i 2000/31 irányelv ⁽³⁾ 14. cikke értelmében az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatást nyújtó szolgáltatónak minősül-e, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információk tárolásából áll, és ily módon a felelőssége nem állapítható meg, amíg a védjegyjogosult nem tájékoztatta a megjelenésnek a hirdető általi jogosulatlan használatáról?

⁽¹⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.).

⁽²⁾ HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

⁽³⁾ A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.).

2008. június 4-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-244/08. sz. ügy)

(2008/C 209/42)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: A. Aresu és M. Afonso meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel a más tagállamban vagy harmadik államban honos, de az érintett időszakban Olaszországban termékeket értékesítő vagy szolgáltatásokat nyújtó állandó telephellyel rendelkező adóalanyt akkor is arra kötelezte, hogy az előzetesen felszámított HÉA visszatérítését az alábbi irányelvekben előírt mechanizmusokon keresztül igényelje, és nem levonással, amikor a termékeket és szolgáltatásokat nem az Olaszországban található állandó telephely, hanem közvetlenül a székhely útján szerzi be – a más tagállamban vagy harmadik államban honos, de állandó telephellyel rendelkező adóalany számára történő HÉA-visszatérítés tekintetében nem teljesítette a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályairól szóló, 1979. december 6-i 79/1072/EGK nyolcadik tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkéből, valamint a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország [helyesen: a Közösség] területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályairól szóló, 1986. november 17-i 86/560/EGK tizenharmadik tanácsi irányelv ⁽²⁾ 1. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg azon olasz intézkedés közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét, amely akkor is arra kötelezi a más tagállamban vagy harmadik államban székhellyel, de Olaszországban az érintett időszakban termékeket értékesítő vagy szolgáltatásokat nyújtó állandó telephellyel rendelkező adóalanyt, hogy az előzetesen felszámított HÉA-visszatérítést a 79/1072/EGK (nyolcadik HÉA-irányelv) és a 86/560/EGK (tizenharmadik HÉA-irányelv) irányelvben előírt mechanizmusokon keresztül igényelje, és nem a 77/388/EGK irányelvben ⁽³⁾ általánosan előírt, szokásos levonási mechanizmuson keresztül, amikor a termékeket és szolgáltatásokat nem az Olaszországban található állandó telephely, hanem közvetlenül a külföldön található székhely útján szerzi be.

Ez, az érintett adóalanyok adókötelezettségeinek teljesítését megnehezítő intézkedés a Bizottság szerint ellentétes a fent hivatkozott HÉA-irányelvek rendelkezéseivel és fő célkitűzéseivel, amelyek értelmében az Olaszországban állandó telephellyel rendelkező külföldi adóalany, amely e telephelyen keresztül